

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/173/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613205640
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5613205640.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s. r. o., so sídlom v Piešťanoch, Sad A. Kmeťa 24, IČO: 36 866 598, proti žalovanej P. Q., N.. XX. X. XXXX, trvale bytom R. V., D. C. XXX/X, o zaplatenie 337,80 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 88,44 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 29,48 eura od 21. 6. 2010 do zaplatenia, zo sumy 29,48 eura od 21. 7. 2010 do zaplatenia a zo sumy 29,48 eura od 21. 8. 2010 do zaplatenia, ktoré súd p o v o ľ u j e žalovanej splácať v mesačných splátkach vo výške 30 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Konanie o zaplatenie 88,60 eura, úroku z omeškania vo výške 11,40 eura, úroku vo výške 17,3 % ročne zo sumy 60 eur od 21. 10. 2013 do 27. 11. 2013, zo sumy 80 eur od 28. 11. 2013 do 19. 2. 2013 a zo sumy 100 eur od 20. 2. 2014 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 60 eur od 21. 10. 2013 do 27. 11. 2013, zo sumy 80 eur od 28. 11. 2013 do 19. 2. 2013 a zo sumy 100 eur od 20. 2. 2014 do zaplatenia s a z a s t a v u j e .

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalovanej sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 28. 5. 2013, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 337,80 eura, úroku z omeškania, vyčísleného ku dňu 18. 12. 2012 vo výške 11,40 eura, úroku vo výške 17,30 % ročne zo sumy 337,80 eura od 19. 12. 2012 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 337,80 eura od 19. 12. 2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že so žalovanou uzatvoril dňa 13. 9. 2005 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX, ktorá obsahovala všetky obligatórne náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Poskytnutý úver vo výške 1052,24 eura bola žalovaná povinná splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 27,81 eura, vždy k 20. dňu v mesiaci, od 20. 9. 2005 do 20. 8. 2010. Zmluvné strany si dojednali úrok vo výške 17,3 % ročne. Žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne. Prvý krát sa dostala do omeškania s úhradou vo výške 27,81 eura, splatnou dňa 20. 6. 2006. Úrok a úrok z omeškania vyčísliť ku dňu 18. 12. 2012, kedy došlo v súvislosti s odovzdaním zmluvnej dokumentácie a udelením plnej moci k jej vyčísleniu z informačného systému. Úrok z omeškania vo výške 11,40 eura bol vyčíslený v

sadzbe 8 % ročne zo splátok, s ktorými sa do omeškania dostala žalovaná od 21. 6. 2006 do 20. 8. 2010 a od 21. 8. 2010 do 18. 12. 2012 z dôvodu omeškania s úhradou istiny vo výške 337,80 eura.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 13. 8. 2013, žalobca uviedol, že suma vo výške 337,80 eura predstavuje dlžnú istinu. Žalovaná dňa 13. 9. 2005 čerpala úver vo výške 31.700 Sk. Žalovaná vykonala úhrady na žalovanú pohľadávku v období od 20. 9. 2005 do 19. 7. 2010. Úrok z omeškania vo výške 11,40 eura bol vyčíslený z istiny vo výške 337,80 eura od 7. 7. 2012 do 18. 12. 2012.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 6. 2. 2015, žalobca uviedol, že ku dňu zosplatnenia úveru, t. j. k 20. 8. 2010, predstavovala jeho pohľadávka voči žalovanej 465,51 eura a pozostávala z istiny vo výške 461,84 eura a úrokov z omeškania vo výške 2,67 eura, vyčíslených od 9. 8. 2010 do 20. 8. 2010, pri úročení dlžnej istiny úrokom 17,3 % ročne. Od 21. 8. 2010 do 18. 12. 2012 žalovaná zaplatila 14 platieb v celkovej výške 334,98 eura, a to dňa 20. 9. 2010 25,49 eura, 19. 10. 2010 25,55 eura, 14. 11. 2010 27,55 eura, 30. 12. 2010 27,55 eura, 19. 1. 2011 27,55 eura, 1. 6. 2011 19,29 eura, 24. 6. 2011 30 eur, 29. 7. 2011 10 eur, 31. 8. 2011 15 eur, 18. 10. 2011 30 eur, 16. 3. 2012 20 eur, 17. 5. 2012 30 eur, 28. 8. 2012 25 eur a dňa 31. 10. 2012 20 eur, ktoré boli započítané v sume 124,04 eura na istinu, v sume 83,91 eura na úroky a v sume 127,03 eura na úroky z omeškania. Po zohľadnení uvedených úhrad jeho pohľadávka predstavuje len istinu vo výške 337,80 eura, úrok vo výške 7,79 eura, vyčíslený zo splatnej istiny vo výške 337,80 eura za obdobie od 1. 11. 2012 do 18. 12. 2012, pri úročení sadzbou 17,3 % ročne a úrok z omeškania vo výške 3,61 eura, vyčíslený zo splatnej istiny vo výške 337,80 eura, za obdobie od 1. 11. 2012 do 18. 12. 2012, v sadzbe 8 % ročne. Po podaní žaloby žalovaná zaplatila dňa 21. 10. 2013 60 eur, 28. 11. 2013 20 eur a 20. 2. 2014 20 eur, ktoré boli započítané na istinu. V dôsledku toho výška istiny činí 237,80 eura. Vzhľadom na čiastočnú úhradu vzal podaný návrh v časti o zaplatenie sumy 88,60 eura späť a navrhol, aby žalovanej bolo uložené zaplatiť mu 249,20 eura, úrok vo výške 17,3 % ročne zo sumy 337,80 eura od 19. 12. 2012 do 20. 10. 2013 zo sumy 277,80 eura od 21. 10. 2013 do 27. 11. 2013, zo sumy 257,80 eura od 28. 11. 2013 do 19. 2. 2014 a zo sumy 237,80 eura od 20. 2. 2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 337,80 eura od 19. 12. 2012 do 20. 10. 2013, zo sumy 277,80 eura od 21. 10. 2013 do 27. 11. 2013, zo sumy 257,80 eura od 28. 11. 2013 do 19. 2. 2014 a zo sumy 237,80 eura od 20. 2. 2014 do zaplatenia.

Na súdnom pojednávaní právny zástupca žalobcu na podanej žalobe trval v plnom rozsahu. Poukázal na skutočnosť, že zákonné ustanovenie § 5b nepôsobí retroaktívne a nie je ho preto, v zmysle § 29b zákona o ochrane spotrebiteľa, možné aplikovať na právne vzťahy, ktoré vznikli pred jeho účinnosťou.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, ktorému bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil včas a dôležitými dôvodmi. Súd preto vo veci konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalovaná pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedla, že úver jej poskytnutý bol, najskôr ho splácala. Potom však prišli problémy a nemala prostriedky na jeho splácanie, keďže ochorela. Dlh by bola ochotná splácať v splátkach po 30 eur mesačne. Je evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie, príjem má z brigád vo výške 120 eur mesačne. Má podanú žiadosť o priznanie invalidného dôchodku. Boli jej vyplatené dávky v hmotnej núdzi za 2 mesiace vo výške 555 eur. Býva sama. Na bývanie platí 180 eur mesačne, vrátane energií. Vznikajú jej aj výdavky na lieky v sume 20 eur mesačne. Vyživovacie povinnosti nemá, majetok nevlastní. V roku 2014 uhradila dlh 2 krát. Pri platbách uvádzala len variabilný symbol, neuvádzala, na aké konkrétne platby uhradza dlh.

Okrem výsluchu žalovanej súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to zmluvou o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a. s., výpisom z účtu žalovanej u žalobcu, prehľadom úrokových sadzieb platných od 14. 7. 2009, žalobnou upomienkou vrátane poštovej doručenkou, dokladmi o čiastočnej úhrade dlhu, zistiac nasledovný skutkový stav:

Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 13. 9. 2005 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru žalovanej vo výške 31.700 Sk, t. j. 1052,25 eura, pri úrokovej sadzbe 17,3 % ročne, ktorý sa zaviazala žalovaná splácať v mesačných splátkach vo výške 838 Sk, t. j. 27,82 eura, počnúc od 20. 9. 2005, s konečnou splatnosťou úveru do 20. 8. 2010. Účastníci si

dojednali aj povinnosť žalovanej platiť poplatok za správu úveru vo výške 50 Sk, t. j. 1,66 eura, mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 10,23 %. Žalovaná úver čerpala dňa 13. 9. 2005 v sume 31.700 Sk.

Predžalobnou upomienkou zo dňa 7. 1. 2013, doručenou žalovanej dňa 12. 1. 2013, bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 349,20 eura.

Z listinných dôkazov, predložených žalovanou, mal súd preukázané čiastočné úhrady dlhu, a to dňa 20. 2. 2014 vo výške 20 eur a 16. 5. 2014 vo výške 20 eur.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O. s. p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O. s. p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd konanie v časti o zaplatenie 88,60 eura, úroku z omeškania vo výške 11,40 eura, úroku vo výške 17,3 % ročne zo sumy 60 eur od 21. 10. 2013 do 27. 11. 2013, zo sumy 80 eur od 28. 11. 2013 do 19. 2. 2013 a zo sumy 100 eur od 20. 2. 2014 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 60 eur od 21. 10. 2013 do 27. 11. 2013, zo sumy 80 eur od 28. 11. 2013 do 19. 2. 2013 a zo sumy 100 eur od 20. 2. 2014 do zaplatenia, zastavil, nakoľko žalobca vzal v uvedenej časti žalobu späť, pričom uvedený dispozitívny úkon mu prislúchal. Súhlas žalovanej s čiastočným späťvzatím žaloby nebol potrebný, nakoľko aj jej prípadný nesúhlas by bol právne neúčinný. Pokiaľ aj žalobca v žalobe uviedol, že berie podanú žalobu späť v časti o zaplatenie 88,60 eura, súd, podľa obsahu, vzhľadom na navrhovaný návrh výroku súdneho rozhodnutia, zastavil konanie aj v časti úroku z omeškania vo výške 11,40 eura, úroku vo výške 17,3 % ročne zo sumy 60 eur od 21. 10. 2013 do 27. 11. 2013, zo sumy 80 eur od 28. 11. 2013 do 19. 2. 2013 a zo sumy 100 eur od 20. 2. 2014 do zaplatenia, ako aj úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 60 eur od 21. 10. 2013 do 27. 11. 2013, zo sumy 80 eur od 28. 11. 2013 do 19. 2. 2013 a zo sumy 100 eur od 20. 2. 2014 do zaplatenia, nakoľko v uvedenej časti sa už žalobca nedomáhal svojho nároku (porovnajúc návrh výroku súdneho rozhodnutia v žalobe a v čiastočnom späťvzatií žaloby).

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. 6. 2006 (ďalej len „zákon o SÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Z. E. A. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu, po vykonanom čiastočnom späťvzati žaloby, čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 13. 9. 2005 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanej úver vo výške 31.700 Sk, ktorý sa zaviazala splácať splátkami vo výške 838 Sk mesačne, s konečnou splatnosťou úveru k 20. 8. 2010. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na predmet a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Uzavretá zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti. Podľa zákonného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, je súd povinný od 1. 5. 2014 ex offa prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi žalobcom a žalovanou vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal aj možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihliadol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi žalobcom a žalovanou vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. Keďže

žaloba bola podaná na súde dňa 28. 5. 2013, v čase podania žaloby už boli premlčané splátky úveru splatné ku dňu 20. 5. 2010. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie splátok úveru, ktoré v čase podania žaloby na súd premlčané neboli, teda splatných od 20. 6. 2010 do 20. 8. 2010 (do konečnej splatnosti úveru), t. j. spolu 3 splátky po 27,82 eura, čo činí 83,46 eura a poplatku za správu úveru, ktorý bol účastníkmi individuálne dojednaný v zmluve o úvere vo výške 1,66 eura mesačne, čo za 3 mesiace (t. j. od 20. 6. 2010, teda od splatnosti najskôr splatného poplatku, nárok na zaplatenie ktorého nebol premlčaný, do 20. 8. 2010) činí 4,98 eura, spolu 88,44 eura. Nakoľko žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, prislúchalo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, a to podľa občianskoprávných predpisov, keďže medzi žalobcom a žalovanou vznikol spotrebiteľský právny vzťah. Preto súd priznal žalobcovi úroky z omeškania z jednotlivých neuhradených splátok, spolu s poplatkom za správu úveru, t. j. vždy zo sumy 29,48 eura, odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátky, t. j. vždy od 21. dňa v kalendárnom mesiaci do zaplatenia. V zostávajúcej časti súd podanú žalobu zamietol, nakoľko nemal preukázanú jej dôvodnosť. Žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie splátok, ktoré boli v čase podania žaloby na súd už premlčané, t. j. splátok splatných do 20. 5. 2010. Taktiež žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie úrokov uplatnených z dlžnej istiny od 19. 12. 2012, keďže zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014). Preto úrok po splatnosti úveru žalobcovi neprislúchal. Súd taktiež žalobu zamietol v zostávajúcej časti úrokov z omeškania, keďže príslušenstvo z premlčaného základu nároku nebolo možné priznať. Preto žalobcovi prislúchali len úroky z omeškania z nezaplatených splátok a poplatkov, ktoré v čase podania žaloby na súd premlčané neboli. Pokiaľ aj boli vykonané čiastočné úhrady žalovanou v období od 21. 10. 2013 do 20. 2. 2014 v celkovej sume 100 eur a podľa predloženého listinného dôkazu dňa 16. 5. 2014 vo výške 20 eur, súd mal za to, že tieto boli, ako to napokon aj tvrdil žalobca, započítané na už skôr splatné splátky, preto ich úhrada nemala vplyv na celkovú výšku priznanej sumy.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanej splácať priznanú sumu s príslušenstvom v splátkach, po 30 eur mesačne, prihliadajúc k jej príjmovým a výdavkovým pomerom, ako aj k osobe žalobcu a k výške priznanej sumy. Súd mal za to, že povolením splácania dlhu v splátkach nebudú ohrozené práva žalobcu, ani uspokojovanie základných životných potrieb rodiny žalovanej.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Keďže v konaní bola úspešnejšia žalovaná, vzniklo jej právo na náhradu trov konania. Nakoľko žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.